

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะที่ผ่านมาได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและรายได้ประชาชาติต่อหัวอยู่ในระดับสูง เศรษฐกิจของประเทศได้เจริญเติบโตอย่างมาก การพึ่งพาตลาดเงินและตลาดสินเชื่อย่อมไม่เพียงพอ ตลาดทุน หมายถึงตลาดของหลักทรัพย์ระยะปานกลางและระยะยาว เช่น ตลาดของตราสารประเภทหุ้น (หุ้น) และตราสารหนี้ที่มีอายุมากกว่า 1 ปี จึงมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศในการพัฒนาการระดมเงินออม และพัฒนาแหล่งเงินทุนระยะปานกลางและระยะยาว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 7) ด้านการเงิน การคลังและตลาดทุน ได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศและได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้อย่างชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ตลาดทุนมีส่วนเกื้อหนุนและสร้างเสถียรภาพแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเติบโตขึ้นเริ่มเห็นเด่นชัดเมื่อปี.ศ. 2529 เป็นต้นมา โดยเติบโตควบคู่ไปกับการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ ตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่าของหลักทรัพย์จดทะเบียนตามราคาตลาดเทียบกับมูลค่าผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในปี 2529 เป็นร้อยละ 93.19 ในปี 2537 การซื้อขายเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจากวันละประมาณ 100 ล้านบาท เป็นประมาณ 8,628 ล้านบาท จำนวนบริษัทจดทะเบียนเพิ่มขึ้นจาก 89 บริษัท และ 4 กองทุน เป็น 389 บริษัท และ 61 กองทุน

โลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION) ทำให้ตลาดเงินและตลาดทุนเชื่อมโยงติดต่อกันทั่วโลก การเข้ามาลงทุนที่ตลาดหุ้นไทยของต่างชาติอาจเข้ามาในรูปของกองทุนต่างๆ ที่จัดตั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งธุรกรรมอื่นๆของธุรกิจหลักทรัพย์ต่างประเทศกับตลาดหลักทรัพย์ของไทยหรือผ่านเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคม ความเชื่อมโยงของตลาดหุ้นไทยกับต่างประเทศเป็นผลมาจากการเปิดเสรีทางการเงิน ทำให้เกิดกระแสธุรกรรมที่ไร้พรมแดน ตลาดหลักทรัพย์ฯ ขณะนี้มีระดับการเปิดตัวสูงกว่าประเทศใดๆในแถบเอเชีย จะเป็นรองเพียงตลาดหุ้นฮ่องกง สิงคโปร์ และญี่ปุ่นเท่านั้น โดยในปีที่ผ่านมายอดการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหุ้นไทยสูงกว่า 3 แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20 ของปริมาณการซื้อขายทั้งหมด

จากกระแสธุรกรรมที่ไร้พรมแดนนี้เอง ทำให้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมืองของประเทศหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลก แม้บางอย่างอาจมีเหตุผล บางอย่างก็เป็นเพียงจิตวิทยา ตัวอย่างเช่น ตัวเลขดัชนีการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจของประเทศยักษ์ใหญ่ต่างๆ อัตราดอกเบี้ยธนาคารกลางสหรัฐ อัตราแลกเปลี่ยนของสหรัฐและญี่ปุ่น ปัญหาความขัดแย้งทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ตัวเลขการขาดดุลการค้าของสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อและอัตราว่างงานของประชากร เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อตลาดหุ้นไทยแทบทั้งสิ้น

การเชื่อมโยงของตลาดหุ้นไทยกับต่างประเทศนั้น เริ่มเห็นเป็นจริงเป็นจัง เมื่อตอนเกิด BLACK MONDAY ปี 2530 หลังจากที่ตลาดหุ้นสหรัฐตกอย่างกระทันหันมีผลให้ดัชนีตลาดหุ้นทั่วโลกตกอย่างรุนแรง ส่งผลให้ระดับราคาดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยตกลงไปถึง 228 จุด หรือ 48.4% ในช่วงเวลาไม่ถึง 2 เดือน เพราะความตื่นตกใจของผู้ลงทุน ความเกี่ยวพันกับต่างประเทศเริ่มเห็นชัดเจนเมื่อเกิดสงครามอ่าวเปอร์เซีย ในปี 2533 ตลาดหุ้นชบเซาอยู่นานและในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ระดับการเชื่อมโยงของตลาดหุ้นไทยกับต่างประเทศ มีมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน อาทิ เช่น บริษัทแบร์ริงส์ในสิงคโปร์ ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของธนาคารแบร์ริงส์ประเทศอังกฤษ ได้ล้มละลายลง เพราะมีการเก็งกำไรที่ผิดพลาดในตลาดตราสารอนุพันธ์ (DERIVATIVES) ทำให้ดัชนีตลาดหุ้นไทยวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ลดลง 28.51 จุด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งสองกรณีเกิดขึ้นในต่างประเทศ ไม่มีใครคาดว่าจะรุนแรงและส่งผลกระทบมาถึงตลาดหุ้นไทยมากขนาดนี้

ดร. อัจฉา ไวกวามดี ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการสายวิจัย บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จีเอฟ จำกัด (มหาชน) เปิดเผยในงานสัมมนา "นักลงทุนยุคตลาดหุ้นโลกาภิวัตน์" ถึงกลยุทธ์ในการลงทุนในปัจจุบันว่า การลงทุนในยุคโลกาภิวัตน์นั้นมีความเสี่ยงสูง เพราะการทำนายทิศทางภาวะตลาด มีความเป็นไปได้ยากมากขึ้น ตัวอย่างเช่น กรณีที่ค่าเงินดอลลาร์อ่อนตัวลงทำให้อัตราความเสี่ยงในการลงทุนในตลาดสูงขึ้นทันที แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในจุดใดจุดหนึ่งของโลกจะส่งผลกระทบต่อไปทั่วโลก ซึ่งในจุดนี้ จำเป็นที่นักลงทุนจะต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้วยการศึกษารายละเอียดให้กว้างกว่าเดิม และปัญหาดังกล่าวนี้นักลงทุนควรที่จะต้องใช้ข้อมูลจากโบรกเกอร์ ให้เป็นประโยชน์

นายสันติ กีระนันท์ รองผู้อำนวยการฝ่ายคอมพิวเตอร์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด กล่าวว่า สภาพของนักลงทุนในบ้านเราส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนแบบเสี่ยงโชคมากกว่ามองข้อมูลเป็นเรื่องรอง ซึ่งนักลงทุนบางคนก็ดูข้อมูลไม่เป็น เพียงแค่ซื้อหรือขายตามคนอื่น และถ้า

วิเคราะห์ให้ดูจะเห็นว่ากลุ่มผู้ลงทุนจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือนักลงทุนรายใหญ่ กลุ่มนี้ใช้ข้อมูล เป็น กับนักลงทุนรายย่อยที่อยู่ห้องค้า ชื่อเมื่อหุ้นขึ้นและขายเมื่อหุ้นลง ในขณะที่โบรกเกอร์ยังทำ ตรงกันข้าม ทำให้การขาดทุนของนักลงทุนรายเล็กกลายเป็นกำไรของนักลงทุนรายใหญ่ทุกครั้งไป

วิโรจน์ นวลแข ประธานกรรมการบริหาร บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทรธนกิจกล่าวไว้ใน หนังสือหุ้นไทยรายสัปดาห์ ฉบับวันที่ 9-15 มกราคม 2538 ว่า แนวโน้มของนักลงทุนรายย่อยจะมี สัดส่วนน้อยลง อย่างปัจจุบัน ก็มีสัดส่วนเหลือเพียง 45% จากเดิมที่มีอยู่ราว 80% และนักลงทุน สถาบันจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นอีกในอนาคต อย่างเช่นกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนรวม ปัจจุบันมีกว่า 250,000 ล้านบาท เปรียบเทียบกับเมื่อ 3 ปีที่แล้ว มีเพียง 60,000 ล้านบาทและคาดว่าใน 10 ปีข้างหน้า จะโตถึง 400,000 ล้านบาท (ไม่รวมในส่วนของบริษัทประกัน) การเล่นหุ้นในที่สุดจะ ต้องเป็นของมืออาชีพ

นักลงทุนรายย่อยที่จะอยู่ต่อไปในตลาดฯ ก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่ใช่เป็น ลักษณะการเสี่ยงทาย แต่ต้องมีทัศนคติและต้องศึกษาข้อมูล ยอมรับสิ่งที่จะเจอในอนาคต ว่าคู่แข่ง เป็นรุ่นใหญ่

ก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ใดนั้น นักลงทุนจะทำการประเมินอัตรา ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องของการลงทุนในแต่ละทางเลือก นั้น จากลักษณะของนักลงทุนโดยทั่วไปซึ่งมักจะถูกสมมติว่าเป็นผู้ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและมี เหตุมีผล นักลงทุนจึงมีพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกลงทุนดังนี้ (Brigham, 1992)

1) ณ ระดับความเสี่ยงเท่ากัน นักลงทุนจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้อัตราผลตอบแทน ที่คาดหวังสูงสุด

2) ณ ระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเท่ากัน นักลงทุนจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี ระดับความเสี่ยงต่ำที่สุด

นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มี 2 ประเภท คือ นักลงทุนระยะสั้นกับนักลงทุนระยะยาว ผลตอบแทนที่นักลงทุนระยะสั้นมุ่งหวัง อยู่ในรูปของกำไรจากการขายหลักทรัพย์ ส่วนผลตอบแทนที่ นักลงทุนระยะยาวมุ่งหวังอยู่ในรูปของเงินปันผล แต่เนื่องจากภาวะความไม่แน่นอนของผลตอบแทน ในทั้งสองกรณีที่นักลงทุนได้รับ อาจแตกต่างกันไปจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ซึ่งการเบี่ยงเบนของ ผลตอบแทนจากการลงทุนมี 2 ลักษณะ คือ ความเสี่ยงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของกิจการ (Firm-specific risk) ซึ่งก็คือความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ และความเสี่ยงจากภาวะทางการตลาด

(Market risk) ซึ่งก็คือความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Brigham, 1992)

ความเสี่ยงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของกิจการ เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารกิจการ ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นโยบายการเงิน การผลิต การตลาด กลยุทธ์ที่ใช้ในการฟ้องร้องคดี และเหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นกับกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว และเหตุการณ์ที่ไม่ดีจากกิจการหนึ่ง จะถูกชดเชยด้วยเหตุการณ์ที่ดีของอีกกิจการหนึ่ง ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อความเสี่ยงในการลงทุนของกลุ่มหลักทรัพย์จึงสามารถขจัดให้หมดไปได้โดยการกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์ต่างๆ

ในทางตรงกันข้าม ความเสี่ยงเนื่องจากภาวะทางการตลาดเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยต่างๆซึ่งมีผลกระทบต่อทุกกิจการอย่างเป็นระบบ เช่น เมื่อเกิดสงครามจะมีผลทำให้ภาวะเศรษฐกิจเกิดการถดถอยและระดับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดจะสูงขึ้นเนื่องจากหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆเหล่านี้ในทางลบ ดังนั้นความเสี่ยงที่เป็นระบบจึงไม่สามารถขจัดให้หมดไปได้โดยการกระจายการลงทุน

สำหรับแหล่งที่มาของความเสี่ยงของผลตอบแทนทั้งสองลักษณะ อาจสรุปได้ดังตารางที่

1.1 ดังนี้

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แหล่งที่มาของความเสียง	ประเภทหรือลักษณะความเสียง
<p>ความเสียงเชิงมหภาค</p> <p>ความเสียงที่เกี่ยวข้องกับ การต่างประเทศ (International)</p>	<p>กฎหมาย ข้อบังคับ ภาษี หรือทัศนคติของ รัฐบาลต่างประเทศ</p> <p>นโยบายปัญหาทางการเมืองในต่างประเทศ</p> <p>การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน</p>
<p>ความเสียงเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ ภายในประเทศ (Domestic)</p>	<p>ภาวะเศรษฐกิจถดถอย</p> <p>ภาวะเงินเฟ้อหรือเงินฝืด</p> <p>การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย</p> <p>การเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ของ ประชากร</p> <p>การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง</p>
<p>ความเสียงเนื่องจากภาวะอุตสาหกรรม (Industry)</p>	<p>เทคโนโลยี</p> <p>สภาพการแข่งขัน</p> <p>กฎข้อบังคับ</p> <p>ความสามารถในการจัดหาวัตถุดิบ</p> <p>สภาพแรงงาน</p>

แหล่งที่มาของความเสี่ยง	ประเภทหรือลักษณะความเสี่ยง
<p>ความเสี่ยงเชิงจุลภาค</p> <p>ความเสี่ยงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของกิจการ (Firm-specific)</p>	<p>ความสามารถของผู้บริหาร</p> <p>ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน</p> <p>นโยบายการเงิน การผลิตและการตลาด</p> <p>กลยุทธ์ที่ใช้</p> <p>การฟ้องร้องบังคับคดี</p>

รายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของความเสี่ยงของผลตอบแทน 2 แหล่งใหญ่ๆ คือ ความเสี่ยงเชิงมหภาคและความเสี่ยงเชิงจุลภาค ความเสี่ยงเชิงมหภาค คือ ความเสี่ยงเนื่องจากภาวะทางการตลาดของหลักทรัพย์ หรือความเสี่ยงที่เป็นระบบ ประกอบด้วยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับรายการต่างประเทศ ความเสี่ยงเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศและความเสี่ยงเนื่องจากภาวะอุตสาหกรรม ส่วนความเสี่ยงเชิงจุลภาค คือ ความเสี่ยงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของกิจการหรือความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนั่นเอง

แต่ไม่ว่าความเสี่ยงของผลตอบแทนจะมาจากแหล่งใดก็ตาม เพื่อเพิ่มความมั่นใจแก่นักลงทุนในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ให้ได้ผลตอบแทนสูงสุดโดยที่ความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำสุดจึงจำเป็นต้องมีการประเมิน หรือวัดค่าความเสี่ยงของผลตอบแทนจากหลักทรัพย์ โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลผลตอบแทนของหลักทรัพย์หรือการศึกษาปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงที่อาศัยข้อมูลต่างๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญ

การพยากรณ์ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการตัดสินใจลงทุน จึงเกิดคำถามว่า นักลงทุนสามารถพยากรณ์ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีหลักเกณฑ์ได้หรือไม่ ถ้าได้นักลงทุนจะพยากรณ์โดยใช้ข้อมูลอะไร ถ้าคำถามเหล่านี้มีคำตอบอย่างถูกต้องและแม่นยำ ก็จะเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนสามารถวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุน

จากผลงานการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนนี้ พบว่ามีการศึกษาอย่างกว้างขวางในต่างประเทศเช่น Fama and Schwert (1977) พบว่าในปี 1953-1971 ผลตอบแทนของหุ้นสามัญมีความสัมพันธ์เชิงบวกผันกับอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเป็นในอนาคต ต่อมา Keim and Stambaugh (1986) ศึกษาพบว่าค่าชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) ซึ่งประมาณโดยผลต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนของหุ้นกู้ระยะยาวกับพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นสามารถใช้พยากรณ์อัตราผลตอบแทนของหุ้นกิจการขนาดต่างๆได้ และยังพบว่าตัวแปรอัตราผลตอบแทนของกิจการขนาดเล็ก มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ และเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนของกิจการ นอกจากนี้ Breen, Glosten and Jagannathan (1989) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยและผลตอบแทนของหุ้นสามัญ พบว่าอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลอายุ 1 เดือนสามารถใช้พยากรณ์ผลตอบแทนของหุ้นสามัญได้ โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกัน ส่วน Balvers, Cosimano and McDonald (1990) พบว่าผลผลิตมวลรวม (Aggregate Output) ณ เวลาหนึ่ง สามารถใช้พยากรณ์อัตราผลตอบแทนของหุ้นในช่วงเวลาต่อไปได้ Bekaert and Kodrick (1992) พบว่าเมื่ออัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลเพิ่มขึ้น 1% ผลตอบแทนในหลักทรัพย์จะเพิ่มขึ้น 2% ถึง 4% ต่อปี ในช่วง 48 เดือนข้างหน้า สอดคล้องกับผลงานของ Fama and French (1988) ซึ่งพบว่าผลตอบแทนที่แท้จริงของหลักทรัพย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะเพิ่มขึ้น 4% ต่อปีในช่วง 48 เดือนข้างหน้า ถ้าอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลเพิ่มขึ้น 1% และ Hawawini and Keim (1993) ได้รวบรวมผลงานที่เคยศึกษากันมาพบว่าผลตอบแทนในแต่ละวันของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในประเทศต่างๆทั่วโลก มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของตัวเองในอดีต (Autocorrelation) อย่างมีนัยสำคัญและส่วนใหญ่จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Positive Autocorrelation)

สำหรับผลการศึกษาในประเทศไทย Khantavit and Priebjriyat (1993) พบว่าอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลตอบแทนส่วนเกิน (Excess Returns) จากการลงทุนในหลักทรัพย์ขนาดใหญ่ 5 หลักทรัพย์ที่ใช้ศึกษาในช่วงเดือนธันวาคม 1976 ถึงตุลาคม 1988 ต่อมา Khantavit and Sungkaew (1993) ได้ศึกษาถึงตัวบิ่ดกั้นการลงทุน (Investment Barriers) ของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้มีการศึกษาถึงการพยากรณ์ผลตอบแทนส่วนเกินของการลงทุนในหลักทรัพย์ของประเทศต่างๆเทียบกับประเทศไทย โดยใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆกัน พบว่า สามารถพยากรณ์ผลตอบแทนส่วนเกิน

ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฮ่องกง อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และไทยได้

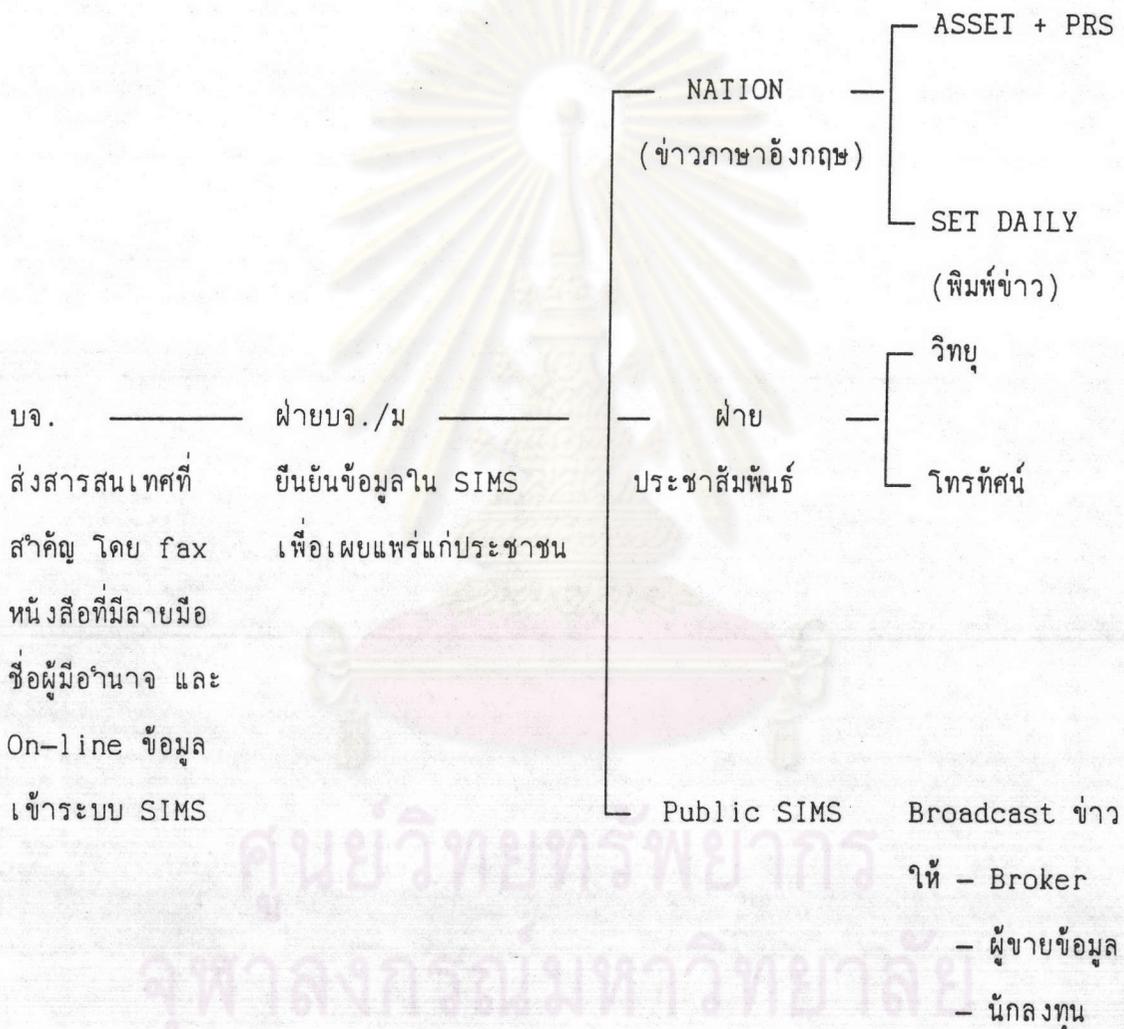
จากผลการศึกษาของวนิดา อธิการยานันท์ ศิริวรรณ ฉันทรัตนรักษาและพินิตา สมส่งกุล (1994) ซึ่งได้ศึกษาโดยใช้ตัวแปรอิสระต่างๆ 7 ตัวแปร ได้แก่ ดัชนีการลงทุน อัตราเงินเพื่ออัตราดอกเบี้ย ค่าชดเชยความเสี่ยงจากอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล ผลตอบแทนจากกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีขนาดเล็กสุด และอัตราผลตอบแทนของตลาด เพื่อพยากรณ์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2529 - 2534 โดยแบ่งการทดสอบเป็นช่วง 6 ปี (2529-2534) 3 ปีแรก (2529-2531) และ 3 ปีหลัง (2532-2534) ตามลำดับ พบว่า อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของกลุ่มหลักทรัพย์ขนาดเล็ก อัตราดอกเบี้ยและอัตราผลตอบแทนของตลาด ณ ช่วงเวลาก่อน สามารถพยากรณ์อัตราผลตอบแทนได้ดี ในขณะที่ดัชนีการลงทุน ค่าชดเชยความเสี่ยงและอัตราเงินเพื่อ มีความสามารถในการพยากรณ์ที่ไม่สม่ำเสมอ และอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลไม่สามารถพยากรณ์ได้เลย

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จะเห็นได้ว่ามีข้อมูลหลายหลายประเภทที่นักลงทุนสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนของไทยก็ได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสารดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ที่ได้ออกบทบัญญัติเพื่อป้องกันการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ไว้ ตามมาตรา 238 ถึงมาตรา 244 โดยแบ่งเป็นลักษณะของการกระทำอันมีลักษณะไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ไว้ดังนี้

1. การบอกกล่าวข้อความอันเป็นเท็จ ตามมาตรา 238
2. การแพร่ข่าว ตามมาตรา 239 และมาตรา 240
3. การใช้ข้อมูลภายใน ตามมาตรา 241 และมาตรา 242
4. การสร้างปริมาณการซื้อขายและราคา ตามมาตรา 243 และมาตรา 244

ทั้งนี้ โดยเจตนารมณ์ของพ.ร.บ.ฉบับดังกล่าว ต้องการให้ข่าวสารข้อมูลที่ปรากฏแก่นักลงทุนเป็นไปโดยความถูกต้อง เพื่อใช้ในการตัดสินใจลงทุน โดยปราศจากการแทรกแซงของเหตุต่างๆ ที่จะทำให้สภาพการซื้อขายไม่เป็นไปตามกลไกปกติของตลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุนหรือตลาดทุนได้

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนมีหน้าที่เปิดเผยสารสนเทศ ที่จำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ให้ประชาชนทราบอย่างเท่าเทียมกัน โดยสารสนเทศดังกล่าวจะต้องถูกต้อง เพียงพอและทันเวลาโดยขั้นตอนในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนมีดังนี้

ทั้งนี้บริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญต่อประชาชน โดยเปิดเผยผ่านตลาดหลักทรัพย์ และช่วงเวลาที่เปิดเผยได้ คือ ก่อนเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบอย่างน้อย 1 ชั่วโมง หรือหลังการปิดการซื้อขายประจำวันแล้ว ดังนี้

- 10.00 - 12.30 น. เวลาซื้อขาย
- 12.30 - 13.30 น. ส่งข่าวได้
- 13.30 - 14.30 น. ตรวจสอบและประกาศข่าว

14.30 - 16.30 น. เวลาซื้อขาย

16.30 น. จนถึงเวลา 09.00 น. ของวันทำการถัดไป ส่งข่าวได้

ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โบรกเกอร์ ชับโบรกเกอร์ บริษัทขายข้อมูล ได้หันมาให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเผยแพร่ข้อมูลสู่นักลงทุน มากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่ว่านักลงทุนจะได้มีโอกาสรับข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้นโดยได้เริ่มมีการพัฒนาระบบ และวิธีการทำงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 เป็นต้นมา โดยนำเอา ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้กับงานซื้อขายหลักทรัพย์ (TRADING SYSTEM) ระบบงานภายหลัง การซื้อขายหลักทรัพย์(BACK OFFICE SYSTEM) การแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการรับหลักทรัพย์ การเปิดเผยข้อมูล และการกำกับดูแลบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ

ตลาดหลักทรัพย์ฯตระหนักดีว่าสิ่งที่จะรองรับทั้งการขยายตัวของตลาดหลักทรัพย์ฯ และ แนวโน้มด้านธุรกรรมระหว่างประเทศของตลาดหลักทรัพย์ฯ คือ ระบบการซื้อขายด้วยคอมพิวเตอร์ เต็มรูปแบบ ซึ่งจะสามารถดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ในปริมาณมากๆได้ ระบบการซื้อขายด้วย คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยจึงได้ถูกนำมาใช้แทนระบบการซื้อขายแบบเก่า ซึ่งเป็นแบบเคาะกระดาน เพื่อให้การซื้อขายแต่ละรายการเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้องและยุติธรรม ทำให้เวลา ของการซื้อขายสามารถขยายออกไปทั้งในช่วงเช้าและบ่าย เอื้อต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตลาดหลักทรัพย์ฯได้มอบหมายให้ตลาดหุ้นมิดเวสต์ แห่งชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา (MIDWEST STOCK EXCHANGE) พัฒนาระบบดังกล่าวและได้เริ่มซื้อขายด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เต็มรูปแบบ เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2534 ภายใต้ระบบนี้ได้เพิ่มความสะดวก ความคล่องตัวให้ แก่นักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯทำให้การยืนยันรายการซื้อขายที่เกิดขึ้นในระหว่าง ซื้อขาย เป็นไปด้วยความรวดเร็วและแม่นยำ

เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการรับรู้ข่าวสารที่เท่าเทียมกัน ตลาดหลักทรัพย์ฯจึงได้ เริ่มวางรากฐานการพัฒนาระบบศูนย์ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ฯตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา โดยนำ ระบบเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และดาวเทียมเข้ามาพัฒนางานในด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ไปยังนักลงทุนและประชาชนทั่วไป ระบบดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงข้อมูลไปยังผู้ใช้ และผู้ใช้ สามารถค้นหาและเรียกข้อมูลขึ้นมาดูได้อย่างสะดวกและง่าย

จากแนวทางพัฒนาดังกล่าวได้นำไปสู่การพัฒนาให้มีระบบข้อมูลที่เรียกว่า SIMS (SET INFORMATION MANAGEMENT SYSTEM) ซึ่งเป็นระบบที่จัดเก็บรวบรวมเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง ทำให้มีข้อมูลครบถ้วน สมบูรณ์เพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุน นอกจากนี้ ยังได้โยงระบบการรายงานราคาซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์นี้ไปยังต่างจังหวัด โดยการติดตั้งจากรับสัญญาณดาวเทียมเพื่อส่งสัญญาณรายงานราคาซื้อขายไปยังบริษัทสมาชิกรวมทั้งเชื่อมโยงระบบการรายงานราคาหลักทรัพย์กับข่ายงานของสถานีโทรทัศน์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนในเขตภูมิภาคให้ได้รับข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ทัดเทียมกับนักลงทุนในกรุงเทพฯ

นอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังได้ดำเนินการพัฒนาให้มีระบบการกำกับและตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ (MARKET SURVEILLANCE SYSTEM) ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยในระยะแรก เป็นการพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ให้มีครบถ้วน ทันต่อเหตุการณ์และสามารถบอกถึงความผิดปกติของการซื้อขายได้ทันที

ส่วนในการพัฒนาระยะที่สองเป็นการสร้างฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายทั้งระบบซึ่งจะรวมถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์ รวมทั้งการตรวจสอบพฤติกรรมที่น่าสงสัยว่าจะมีการปั่นหุ้น และการใช้ข้อมูลภายใน (INSIDER TRADING) ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้พัฒนาการจาดฐานข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ (STOCK WATCH) สร้างระบบเตือนทางจอคอมพิวเตอร์ (STOCK ALERT) และระบบการตรวจสอบและรวบรวมหลักฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (INVESTIGATION) ตลอดจนการสร้างระบบติดต่อสื่อสารกับบริษัทสมาชิก ซึ่งทำให้การกำกับดูแลและปฏิบัติงานธุรกิจหลักทรัพย์เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เต็มรูปแบบมาดูแลควบคุมการซื้อขายหลักทรัพย์ (FULLY COMPUTERIZED SURVEILLANCE AND INVESTIGATION SYSTEM) ซึ่งจะ เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำงานด้านกำกับดูแลจากการเอาเปรียบหรือความไม่ชอบธรรมและเพื่อให้เห็นใจว่า การกระทำผิดกฎหมายที่มีผลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ที่สำคัญ คือ MARKET MANIPULATION และ INSIDER TRADING จะถูกตรวจสอบพบโดยเร็ว บุคคลที่กระทำความผิดดังกล่าว ตลาดหลักทรัพย์ฯ สามารถรู้ได้และมีข้อมูลเกี่ยวกับความผิดนั้นเพื่อพิจารณาลงโทษต่อไป

ส่วนแผนงานและการดำเนินงาน จะมีการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนถึงความผิดปกติของการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยอาศัยหลักวิชาการทางค่าสถิติและคอมพิวเตอร์ เข้ามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้มีความแม่นยำและถูกต้อง ทั้งยังเป็นการติดตามข่าวสารข้อมูลให้มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตรวจสอบการซื้อขาย โดยเน้นให้เป็นระบบอัตโนมัติทั้งหมด และส่งเสริมพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันเหตุการณ์

ขณะเดียวกันยังได้เตรียมเรื่องระบบคอมพิวเตอร์สำรองกรณีฉุกเฉิน เมื่อระบบที่ใช้อยู่ทำงานไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ระบบงานที่สำคัญต่างๆให้สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง เสริมความมั่นใจของนักลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง สร้างความปลอดภัยให้กับธุรกิจหลักทรัพย์ยิ่งขึ้นและในเวลาปกติศูนย์คอมพิวเตอร์สำรองยังสามารถใช้เป็นสถานที่ทำงานหรือเป็นศูนย์พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ได้ด้วย

ระบบเครือข่ายสื่อสารตลาดหลักทรัพย์ฯใหม่ นี้ จะเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพและการขยายเครือข่ายของระบบสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์ฯให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และครอบคลุมไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องได้มากขึ้นทั้งในและนอกประเทศรวมทั้งเป็นระบบเครือข่ายเฉพาะธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งจะช่วยรองรับการขยายตัวของปริมาณการสื่อสารข้อมูลในโครงการต่างๆที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของธุรกิจ

ในแผนงานหลักของตลาดหลักทรัพย์ฯประจำปี 2538 ได้มีนโยบายให้ตั้งระบบประมวลผลข้อมูลของสมาชิก ด้วยการออนไลน์ตรงมายังตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อให้การติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของสมาชิก และบริษัทหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สมาชิกเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ความคืบหน้า มีการกำหนดรูปแบบของข้อมูลที่ต้องการและวิธีการออนไลน์ข้อมูล คาดว่าจะเสร็จสิ้นในไตรมาส 4 ปี 2538 นอกจากนี้ ในแผนงานหลักยังได้ให้มีการทบทวนข้อกำหนด เกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน เช่นการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการส่งข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์

ตลาดหลักทรัพย์ฯได้พัฒนาระบบการซื้อขายด้วยคอมพิวเตอร์ (ASSET) ระบบรายงานราคาหลักทรัพย์ (PRS) ระบบศูนย์ข้อมูล (SIMS) และระบบข้อมูลพบลิต ซิม (PUBLIC SIMS) โดยจะเผยแพร่เอง และผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สื่อมวลชน โบรกเกอร์ ชับโบรกเกอร์ บริษัทขายข้อมูล เป็นต้น

ข้อมูลที่ทำให้บริการในระบบรายงานราคาหลักทรัพย์ (PRS) ประกอบด้วย ราคา จำนวน และมูลค่าการซื้อขายในแต่ละหลักทรัพย์ ราคาเสนอซื้อเสนอขาย 3 อันดับแรกของแต่ละหลักทรัพย์ การซื้อขายรายใหญ่ การซื้อขายหน่วยย่อย ข่าวประกาศ หลักทรัพย์ที่ซื้อขายบนกระดานต่างประเทศ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์และดัชนีราคาหุ้นของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นต้น

สำหรับข้อมูลในระบบ "PUBLIC SIMS" ประกอบด้วย ข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี 2518 จนถึงปัจจุบัน รวมถึงข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งจะปรากฏรายชื่อผู้บริหาร งบการเงินและรายชื่อของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ในแง่สิทธิประโยชน์จะมีปันผล เพิ่มทุน บริษัทเข้าไปลงทุนที่ไหนอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีการจัดอันดับประเภทรายอุตสาหกรรม รายบริษัทและรายโบรกเกอร์ ทั้งมูลค่าซื้อ มูลค่าขาย สรุปการซื้อขายประจำวัน นอกจากการให้บริการหลักๆแล้ว ยังมีข้อมูลสถิติ พี/อี เรโซ ดัชนีภาคอุตสาหกรรมและเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมเดียวกัน

นอกจากนี้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สร้างศูนย์คอมพิวเตอร์กลางขึ้นด้วยระบบฐานข้อมูลหลักทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักลงทุนทุกระดับได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทั่วถึง เพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติการณ์ใช้ข้อมูลภายในของคนบางกลุ่ม ทั้งนี้ระบบดังกล่าวมีชื่อว่า SEC Infor Service (Securities and Exchange) ซึ่งแบ่งเป็น 6 แอปพลิเคชันด้วยกัน คือ

1. ระบบ MPIS (Marketing Participant Information Systems) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆที่ก.ล.ต. เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจดทะเบียน โบรกเกอร์ ซับโบรกเกอร์และกองทุนรวม เป็นต้น

2. ระบบ SEES (Supervision Examination and Enforcement System) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลตรวจสอบ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการทำงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์หรือกองทุนรวมต่างๆให้เป็นไปตามกฎหมาย

3. ระบบ SRS (Securities Registration System) ระบบที่เกี่ยวข้องกับบริษัทมหาชน ทั้งที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่ต้องการเพิ่มทุน หรือระดมทุนจากประชาชน

4. ระบบ NRS (News and Research Systems) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับข่าว ซึ่งหมายรวมถึงแหล่งข่าวต่างๆที่ก.ล.ต. มีอยู่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ทีวี วิทยุ รวมไปถึงงานวิจัยที่ทางหน่วยงานทำขึ้นมาเองและงานวิเคราะห์วิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนหรือการพัฒนา

ตลาดทุน

5. ระบบ SEC Infor Service (Securities Exchange Commission) ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารตลาดหลักทรัพย์ฯที่ ก.ล.ต. ต้องการเผยแพร่สู่ประชาชน (Public Information)

6. ระบบ Administration Systems ระบบงานบริหารภายใน ก.ล.ต. เช่น ระบบบัญชี บุคลากร ระบบฝึกอบรมฝีมือภายใน เป็นต้น

ดร.พิชิต อัคราทิตย์ ผู้อำนวยการสำนักงานวิจัยและพัฒนาตลาดทุนย้ำถึงวัตถุประสงค์หลักของการสร้าง "ระบบข้อมูลข่าวสาร" เพื่อให้นักลงทุนได้รับข่าวสารอย่างรวดเร็ว โดย ก.ล.ต. ได้นำระบบคอมพิวเตอร์ เข้ามาจัดการกับระบบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นระบบฐานข้อมูล (Database) หรือวิธีการเข้าถึงข้อมูล ซึ่งนักลงทุนสามารถต่อออนไลน์ผ่านทางจอคอมพิวเตอร์ เหมือนกับที่ผู้ค้าข่าวสาร (บริษัทขายข้อมูล) ให้บริการกัน

อีกวิธีการหนึ่งคืออาศัยผู้ค้าข่าวสารเป็นผู้กระจายข้อมูล ผู้ประกอบธุรกิจรายไหนสนใจรับข้อมูลจาก ก.ล.ต. แล้วนำไปกระจายสู่นักลงทุนอีกทอดหนึ่ง

ขณะนี้ ก.ล.ต. อยู่ระหว่างการพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ว่าจะดำเนินการอย่างไร เพื่อกระจายข้อมูลไปสู่นักลงทุนอย่างรวดเร็ว

ความจริง ก.ล.ต. ให้บริการข้อมูลข่าวสารอยู่แล้ว เพียงแต่ระบบที่ให้บริการนั้นยังล่าช้าหลังค่อนข้างมาก ข้อมูลส่วนใหญ่ยังเป็นการบันทึกลงกระดาษ จัดส่งให้นักลงทุนทางไปรษณีย์ หรือให้เข้ามาดูที่หน่วยงาน แต่การที่ส่งข้อมูลถึงนักลงทุนเร็วก็ไม่ได้หมายความว่า ก.ล.ต. สนับสนุนให้เกิดการลงทุนระยะสั้น (เก็งกำไร)

การรับข้อมูลผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนักลงทุนจะสามารถรับบริการได้จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอนาคตแล้ว นักลงทุนยังสามารถเปิดรับข้อมูลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศได้จากโบรกเกอร์ ซัพโบรกเกอร์ ดาต้าเวนเดอร์ อินฟอร์เมชัน โพรไวเดอร์ สำนักข่าวไวร์เซอร์วิส เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานต่างๆที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จะรับข้อมูลมาจากตลาดหลักทรัพย์ฯไปเผยแพร่ต่อโดยอาจจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และเพิ่มเนื้อหาข้อมูลในส่วนที่จัดทำขึ้นเองหรือเชื่อมโยงข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ

บริษัทสำนักข่าวบิสนิวส์ (มหาชน) จำกัด ซึ่งเป็นอินฟอร์เมชัน โพรไวเดอร์รายหนึ่งใน

ธุรกิจหลักทรัพย์ ได้กล่าวไว้ใน Company Profile ของบริษัท ถึงรายละเอียดของข้อมูลที่บริษัท นำเสนอในโปรแกรมที่ชื่อว่า Apex (โปรแกรมนี้โบรกเกอร์และซับโบรกเกอร์หลายรายได้บอกรับ บริการ ทั้งใช้ภายในองค์กรและติดตั้งไว้บริการแก่นักลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์) ดังนี้

1. ข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียน การเพิ่มทุน การซื้อขายและข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์ เป็นต้น
3. บทวิเคราะห์หลักทรัพย์ภายในประเทศรายวัน รายสัปดาห์ จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
4. ข้อมูลด้านการเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร บทสรุปและบทวิเคราะห์ภาวะการเงินรายวันจากธนาคารต่างๆและอื่นๆ
5. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศจากธนาคาร ซึ่งมีข้อมูลปัจจุบัน แบบทันต่อเหตุการณ์ และข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี สำหรับเงินตราสกุลหลัก อัตราซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ล่วงหน้า และ Options Premiums
6. ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายพันธบัตรในประเทศไทย
7. ราคาและมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของหน่วยลงทุน
8. ราคาข้อมูลเกี่ยวกับพืชผลเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ
9. ข้อมูลทางด้านพลังงาน
10. ข้อมูลเกี่ยวกับดัชนีหลักทรัพย์อื่นๆ เช่น CMRI ทีเอสโก้ BOOK CLUB เป็นต้น
11. ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจ ดัชนีและสถิติต่างๆของประเทศ
12. การวิเคราะห์ทางเทคนิค

สำหรับข่าวสำคัญจากแหล่งข่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะครอบคลุมเนื้อหาทางด้านธุรกิจ การเงิน การธนาคาร เศรษฐกิจ การเมือง กีฬาและอื่นๆ ร่วมมือกับหนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์และผู้จัดการ ในการรายงานข่าวภายในประเทศ รวมทั้งยังได้รับข่าวจากสำนักข่าว ในที่ริตเตอร์และยูทูบ มาแปลและนำเสนอแก่นักลงทุนอีกด้วย

นักลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนที่เข้าซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ของโบรกเกอร์ และซับโบรกเกอร์จะมีโอกาสได้รับข้อมูลอย่างมากมาโดยเฉพาะข้อมูลที่นำเสนอผ่านทางช่องทาง เทคโนโลยีสารสนเทศดังที่กล่าวมาข้างต้น โดยจะสามารถรับผ่านอุปกรณ์ต่างๆ อาทิเช่น จาก อิเล็กทรอนิกส์ จอคอมพิวเตอร์ ทีวีวอลล์ มูฟวี่งไนซ์

การเข้า-ออก ทุกราคาของรายใหญ่ได้อย่างละเอียด

โปรแกรม GIM ประกอบด้วยแผนภูมิวิเคราะห์และเครื่องมือวิเคราะห์(Indicators) มากกว่า 40 ชนิด เทคนิคการวิเคราะห์ การคำนวณอัตโนมัติ แบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent) ซึ่งจะประกอบด้วย ระบบทำนายหุ้น โดยสามารถคำนวณและค้นหาหุ้น ที่น่าซื้อ-น่าขาย จากพื้นฐานหุ้นในกระดาน โปรแกรมนี้สามารถตรวจสอบสภาพของหุ้นแต่ละตัว แนะนำเทคนิควิเคราะห์หุ้นฉบับพิเศษ ด้วยการจำลองราคาล่วงหน้า เพื่อประมวลผลของ Indicators และสามารถอ่านค่าผลการวิเคราะห์จากเส้น 3 มิติ เพื่อทราบสัญญาซื้อขาย รอคู ซื้อเพิ่มขายเพิ่ม ได้ทันที

โปรแกรม "GIM" และ "MPS" สามารถสั่งพิมพ์ รายงานการซื้อขายในเชิงวิเคราะห์ และเส้นกราฟออกมาได้ รวมทั้งยังมีบริการรายงานภาวะการซื้อขายหุ้นจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ในระบบเรียลไทม์

เนชั่น พับลิชชิง กรุ๊ป ให้บริการข้อมูล "เนชั่น ออนไลน์" เป็นบริการข้อมูลราคาหุ้น ข่าวจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในตลาดสำคัญทั่วโลก บทวิเคราะห์หุ้นและโปรแกรมวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค ข้อมูลตลาดเงิน ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก-เงินกู้รวมทั้งข้อมูลการซื้อขาย พันธบัตร ตราสารการเงิน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ข้อมูลดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจ

บริษัทสำนักข่าวบิสนิวส์ นอกจากนำเสนอบริการข้อมูลในระบบ APEX สำหรับลูกค้าประเภทสถาบันแล้ว ยังให้บริการข้อมูลสำหรับลูกค้ารายย่อยต่างๆไปอีกด้วย ในชื่อของ Alex ซึ่งจะ เป็นรายงานการซื้อขายและวิเคราะห์หลักทรัพย์ในระบบเรียลไทม์ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล รายงานข่าวจากทีมข่าวบิสนิวส์และจากตลาดหลักทรัพย์ฯ กราฟแผนภูมิแท่งแสดงเปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงของดัชนีในแต่ละอุตสาหกรรมทั้ง 32 กลุ่ม รวมทั้งมูลค่าการซื้อขาย (Trading Value) กราฟดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ พร้อมกราฟวงกลมแสดงปริมาณและมูลค่าการซื้อขายรวมของตลาด สามารถแยกได้ตามกลุ่มดัชนีอุตสาหกรรม 32 กลุ่ม รายงานดัชนีตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ทั้งฮังแกรี่ นิกเคอิ ดาวโจนส์และไฟแนนเชียลไทม์ พอร์ตการลงทุน คาดการณ์กำไร/ขาดทุน โดยคำนวณจากราคาหุ้นในปัจจุบัน พร้อมแสดงรายละเอียด การซื้อ-ขาย นอกจากนี้ยังสามารถตั้งพอร์ตได้ถึง 40 พอร์ต รวมทั้งกำหนดรหัสลับแต่ละพอร์ตได้

นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอกราฟแท่งเทียน (Japanese Candlestick) พร้อม Moving Average 3 ระยะ โดยสามารถแสดงกราฟดัชนีตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือหุ้นรายตัว

รายย่อยในท้องถิ่นหลักทรัพย์ อาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ มากน้อยแค่ไหน ข้อมูลประเภทใดที่ต้องการแสวงหาและผ่านสื่อประเภทใด และเมื่อนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการนำเสนอข้อมูลจะช่วยให้นักลงทุนหันมาใช้ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ตลาดหลักทรัพย์ฯ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โบรกเกอร์ และซบโบรกเกอร์ ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอข้อมูลแก่นักลงทุนในอนาคต

ปัญหานำวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาข้อมูล ของนักลงทุนในหลักทรัพย์เป็นเช่นไร
2. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักลงทุนในหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาข้อมูลหรือไม่ อย่างไร
3. นักลงทุนในหลักทรัพย์มีความพึงพอใจในเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอข้อมูล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไม่ อย่างไร
4. แนวโน้มในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลแก่นักลงทุนในหลักทรัพย์ จะเป็นไปในทิศทางใด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาข้อมูลของนักลงทุนในหลักทรัพย์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของนักลงทุนในหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาข้อมูล
3. เพื่อสำรวจความพึงพอใจในเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอข้อมูล โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. เพื่อศึกษาแนวโน้มในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการเผยแพร่ข้อมูลแก่นักลงทุนในหลักทรัพย์

ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีต่อการบริการข้อมูลผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนักลงทุนที่ทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นบุคคลธรรมดา ที่ซื้อขายหลักทรัพย์อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงผู้ซื้อขายในรูปแบบของบริษัทหรือนิติบุคคล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้เลือกเก็บข้อมูลจากประชากรตัวอย่างเฉพาะที่เป็นนักลงทุนที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในทองคำหลักทรัพย์ของโบรกเกอร์และซัพโบรกเกอร์ จำนวน 200 ราย จาก 19 บริษัท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้ข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยเฉพาะนักลงทุนรายย่อยที่ซื้อขายอยู่ในทองคำของโบรกเกอร์และซัพโบรกเกอร์ ว่าใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจประเภทใด ในปริมาณมากน้อยแค่ไหน และเมื่อมีการนำเสนอข้อมูลผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว นักลงทุนให้ความสนใจในการเปิดรับข้อมูลผ่านสื่อดังกล่าวหรือไม่มากน้อยแค่ไหน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเนื้อหาและสื่อในการนำเสนอข้อมูล ให้ตรงตามความต้องการของนักลงทุน และเป็นแนวทางในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทยในอนาคต

นิยามศัพท์

เทคโนโลยีสารสนเทศ	หมายถึง	การนำเอาข้อมูลมาประมวลผลไว้ในคอมพิวเตอร์ และอาศัยเครือข่ายโทรคมนาคมได้แก่ เครือข่ายโทรศัพท์ ดาวเทียมและสัญญาณโทรทัศน์เพื่อนำมาเสนอข้อมูลยังอุปกรณ์ปลายทาง คือ คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ มูฟวี่ง์ไซน์ เครื่องรับโทรทัศน์ วิชวลิติตตามตัวและโทรศัพท์มือถือ
-------------------	---------	---

การแสวงหาข่าวสาร	หมายถึง	การที่นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ สืบหาข้อมูล
------------------	---------	---

จากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง เพื่อคัดเลือกข้อมูลที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

นักลงทุน หมายถึง บุคคลที่เข้ามาลงทุน ซื้อขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งในลักษณะของนักเก็งกำไร ซึ่งหวังผลกำไรจากการซื้อขายหุ้นในระยะสั้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง สถาบันหลัก ที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างเป็นทางการ ก่อตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2518 ปัจจุบัน ดำเนินการ ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ 2538

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย